

1. melléklet
a 15/1999. (V. 19.) sz. önkormányzati rendelethez

A fák egyedi értékének (fapótlási költségének) kiszámítása (Dr. Radó Dezső-féle értékszámítás modellje alapján).

A faérték számításakor figyelembe kell venni a kivágandó fa városon belüli elhelyezkedését, korát és egészségi állapotát. A faérték számítási alapját az oxigént termelő asszimiláló levélfelület összömege adja meg.

Egy adott fa forintban kifejezett értékét a következő képlet alkalmazásával kell megállapítani:

$$\mathbf{Fa\acute{e}rt\acute{e}k\ (Ft) = A \times B \times C \times D}$$

A = alapár: a fa értékvételi időpontjában beszerezhető azonos vagy hasonló karakterrel, habitussal rendelkező 4 éves szabványos faiskolai csemete (faiskolai forgalmazásban 10/12 méretű) ára az értékvétel időpontjában, ÁFA-val.

B = a fa ismert vagy becsült kora szerinti értékszorzó:

10 éves fa esetében	10
20 éves fa esetében	40
30 éves fa esetében	84
40 éves fa esetében	160
50 éves fa esetében	300
60 éves fa esetében	500
70 éves fa esetében	700
70 évnél idősebb vagy védett fa esetében	1000

(Ha a fa kora az ültetés időpontja alapján pontosan ismert, vagy 1-2 év pontossággal meghatározható, az értékszorzót a két határos évtizedszorzó közötti különbség arányos megosztásával kell figyelembe venni.)

C = a fa egészségi állapota szerinti értékszorzó:

Teljesen ép lombkorona, törzs, gyökérzet esetében	1,0
Kissé sérült, visszavágott lombkorona esetében (csonkulás kevesebb, mint a lombkorona 30 %-a)	0,7
Erősen sérült, beteg, száradó lombkorona esetében (csonkulás több mint a lombkorona 30 %-a)	0,4

D = a fa városon belüli elhelyezkedése szerinti értékszorzó:

Fákban szegény, belvárosi területeken, jelentős városképi környezetben	1,0
Magas lakósűrűségű, környezetében ártalmakkal terhelt, fákkal átlagosan ellátott területen (pl. lakótelep, ipari terület védőfásor)	0,7
Alacsony lakósűrűségű, kertes beépítésű lakóterületen vagy külterületen	0,5

